І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 26. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го ЛЮТОГО 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 8, 1962 No. 26. VOL. LXIX.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ВИДАТИ ПОНАД $5.7 БІЛЬЙОНА НА ДОПОМОГУ ШКОЛАМ

КЕННЕДІ ВИМАГАЄ ФОНДІВ НА БУДОВУ ШКІЛЬНИХ БУДИНКІВ І ЗБІЛЬШЕННЯ УЧИТЕЛЬСЬКИХ ПЛАТЕНЬ

Вашингтон. — Президент Кеннеді 6-го лютого предложив Конґресові окреме звернення, в якому пропонує видати на допомогу шкільництву $5 713 292 000 впродовж найближчих п'ятьох років. Ця допомога федерального уряду призначена для публічних шкіл і коледжів, про приватні парохіяльні школи немає ніякої згадки у зверненні Президента. „Та виховна система, яка не є добра тепер, буде ще гірша завтра, якщо ми її не поправимо", — заявив Президент. Це вже другий рік Кеннеді пересилає проєкт про шкільну програму Конґресові. Минулого року президент Кеннеді просив про $5 625,-000,000 на допомогу школам і Сенат ухвалив був цю суму, але Палата не вирішила тієї справи, бо численні конґресмени домагалися, щоб і приватні школи дістали позички на будову шкільних будинків. Ось головніші цілі урядового проєкту: 1) Видати на будову шкільних будинків і на збільшення платень вчителям $2 100 000 000. 2) Поліпшити кваліфікаційний стан учителів тим способом, що 2 500 учителів дістали б стипендії, щоб могли цілий рік вивчати свою спеціяльність. 3) Допомога школам тим способом, що 212 000 здібних і потребуючих студентів дістали б стипендії. Коледжі мали б дістати позички на будову академічних будинків. 4) Призначити фонди на будову нових будинків для медичних шкіл і для дентистичних факультетів. Одна четверта студентів, що записуються на медичні факультети і до дентистичних шкіл мала б дістати чотирирічні стипендії. 5) Призначені є фонди і на підтримку тих учнів і студентів, які можуть стати науковцями. В законопроєкті є теж фонди на поборювання неграмотности серед дорослих осіб. В своєму зверненні Президент підкреслив, що найбільше потрібна загальна допомога шкільництву, значить, допомога на побудову нових шкільних будинків і на те, щоб можна було збільшити платню учителям, щоб учительський фах вибирали численніше здібні студенти, які тепер вибирають інші ліпше платні заняття. Президент розуміє страх деяких членів Конґресу, щоб уряд разом із уділюванням федеральної допомоги шкільництву не старався одночасно про контролю над шкільництвом. Від закінчення війни в Кореї, заявив Президент, — 5 500 шкільних повітів дістали федеральну допомогу на школи, але ніхто не нарікав на те, що уряд старався мати вплив на школи в тих повітах. В останній декаді понад $5 більйонів федеральних фондів видано на вищу освіту без спроб уряду мати будь-який вплив на шкільництво, твердить Президент. Президент признає, що треба б поліпшити теперішню виховну програму уряду, але не можна відкладати урядову акцію, яка старається вийти назустріч біжучим потребам в ділянці шкільництва. Кожний втрачений рік в ділянці шкільництва, це втрата тих учнів і студентів, які не могли скористати з нових стипендій і з нових поліпшень в народньому і середньому (гайскули) шкільництву, і які вже не зможуть надолужити втраченої можливости використати свої здібності. „Виховання нашого народу, заявив Президент, — це національна інвестиція. Тепер, більше як колинебудь в нашій історії, ми потребуємо розвивати інтелектуальні сили нашого народу до найдальших можливостей"

Продукція золота в 1961 р. зменшилась на 8.4 відсотка

Вашингтон. — Бюро в справах копалень повідомляє, що в 1961-му році продукція золота у ЗДА зменшилася на 8.4 відсотка, а продукція срібла зросла на 13 відсотків. В 1961 р. випродуковано 1,530,-000 унцій золота, а в 1960-му році 1,670,000 унцій. В 1961 р. випродукували срібла 34,-800,000 унцій, в 1960 р. — 30,-800,000 унцій. Державна скарбниця згідно з законом купує все випродуковане золото. Також мусить це саме робити зі сріблом і купувати його по 90.5 цента за унцію. Золото купує державна скарбниця по $35 за унцію. Президент Кеннеді просив Конґрес скасувати закон щодо обов'язкового купування срібла. Зменшилася продукція золота в таких стейтах: Аляска, Каліфорнія Монтана, Невада, Савт Дакота і Ютаг; в Арізоні продукція золота збільшилася на 2 відсотки, а в Колорадо на 3:

Армія звільняє деяких резервістів

Ню Йорк. — Пресові аґенції Юнайтед Пресс Інтернешенел і Ассосіейтед Пресс повідомили 6-го лютого, що армія має звільнити тих усіх резервістів, які помилково були покликані під час берлінської кризи. Число цих резервістів має виносити коло 1,000. До цієї групи належать ті резервісти, які в дні покликання були в так званій „готовій резерві", хоч вони повинні вже бути перенесені до неактивної резерви. Ці резервісти находяться між 14,000 тих вояків що були покликані як доповнення до з'єднань резерви і краєвої ґвардії. Деякі з цих резервістів протестували проти покликання їх до активної служби, але безуспішно. Тепер армія призналася, що були помилки при покликуванні резервістів минулої осени.

В АМЕРИЦІ

● **Американські Хлоп'ячі Скавти** в цьому тижні відзначають 52-роковини свого існування. В четвер 8-го лютого 5,200,000 американських пластунів відновлять пластунську присягу, бо того дня мине 52 роки від заснування Скавту.

● **Нюйоркська Метрополітальна Опера** по закінченні цьогорічного сезону в Ню Йорку виїде на провінцію і відвідає такі міста: Бостон (перша вистава 9-го квітня), Мемфіс, Даллас, Клівленд, Атланта, Ст. Луїс, Мінеаполіс, Дітройт і Шікаґо.

● **Обрахували**, що американці видають річно більше як $40 більйонів на відпочинок і дозвілля, що становить 12-ту частину з 4.000 річного заробітку окремого американця. Коли зменшиться число годин в заробітньому тижні до 35-ох, тоді витрати на дозвілля будуть ще більші. В 1900-му році працювали по 70 годин тижнево.

● **Колишній урядовець** державного департаменту Олджер Гісс, який пізніше відсидів кількалітню кару тюрми за кривоприсягу у зв'язку зі справою Вітакера, надрукував оцінку книжки „Зарис американської історії" в лівому тижневику „Нешенел Ґардіян". Книжку написав Вілліям Апельман Віллємс.

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО ВІДЗНАЧЕННЯ 70-РІЧЧЯ МИТРОПОЛИТА ЙОСИФА СЛІПОГО 18-го ЛЮТОГО

Численні українські парафії і громади, йдучи за покликом Українського Католицького Єпископату у вільному світі, інтенсивно приготовляються до відзначення 70-річчя уже від 16 років ув'язненого большевиками первоієрарха Української Католицької Церкви, митрополита - ісповідника Йосифа Сліпого. 70-річчя Митрополита припадає в суботу, 17-го лютого, а відповідне відзначення цих роковин у церквах і громадах відбудеться переважно в неділю, 18-го лютого. В усіх українських католицьких церквах вільного світу буде відчитане в тому дні спільне Пастирське Послання, що його видали і підписали: митрополит українців - католиків Канади ВПреосв. Максим Германюк, митрополит українців - католиків ЗДА ВПреосв. Амврозій Сенишин, що дав ініціятиву для цих врочистостей, архиєпископ і апостольський візитатор українців - католиків у Західній Европі ВПреосв. Іван Бучко, єпископ едмонтонський Преосв. Ніль Саварин, єпископ торонтський Преосв. Ізидор Борецький, єпископ саскатунський преосв. Андрій Роборецький, єпископ стемфордський Преосв. Йосиф Шмондюк, єпископ шикаґівський Преосв. Ярослав Габро, апостольський екзарх українців в Австралії Преосв. Іван Прашко, апостольський екзарх українців в Німеччині Преосв. Платон Корниляк, апостольський екзарх українців у Франції Преосв. Володимир Маланчук, помічник ординаріяту для українців в Бразилії Преосв. Йосиф Мартинець, апостольський візитатор для українців в Арґентині Преосв. Андрій Сапеляк та помічник апостольського екзархату для українців в Англії Преосв. Августин Горняк.

Великі врочистості для відзначення 70-річчя митрополита - ісповідника Йосифа Сліпого приготовляються зокрема по парафіях і громадах українців в Канаді і ЗДА.

Метою цього відзначування, згідно з вказівками Єпископату, є не тільки вшанувати первоієрарха Української Католицької Церкви, але також довести до відома вільного світу про недолю Українських Церков, їх Владик і всього українського народу під народовбивчою большевицькою окупацією. Виконуючи це завдання, деякі з громад уже подбали про те, щоб відповідні інформації в цій справі появились в місцевій американській пресі. Перед у цьому веде Метрополітальний Відділ УККомітету в Дітройті з теперішнім головою д-ром Г. Г. Грендом, попереднім головою д-ром Денисом Квітковським, Степаном Віхаром, Василем Довгагем та інш. у проводі. Вони вже звернулись спеціяльними листами в цій справі до державного секретаря Діна Раска і генерального секретаря ОН У Танта, пересилаючи їм відповідні декляраціі, про що широко інформує місцевий щоденник "The Detroit News", подаючи рівночасно відповідні інформації про митрополита-ісповідника Йосифа Сліпого та його довголітнє ув'язнення.

$16,687.27 НА ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ В СІЧНІ

Ню Йорк. — З канцелярії Комітету Пам'ятника Шевченкові інформують, що впродовж січня вплинуло до каси Комітету дальших $16,687.-27 на фонд будови пам'ятника Шевченкові в Вашинґтоні. Загальна сума пересланих досі пожертв на ту ціль добігає вже 200,000 долярів.

Американські ветерани підтримують Президента в боротьбі проти комунізму

Вашингтон. — 4 крайові команданти більших ветеранських організацій погодилися в тому, щоб „зробити все можливе, щоб виникла така публічна опінія, яка підтримувала б змагання Президента припинити поступи комуністичної змови". Таке резюме цих нарад подав крайовий командант Американського Леґіону Чарлз Л. Бекон із Кензас Сіті, Мізурі. Крім пана Бекона присутні на нарадах були ще Джан Башара з Норфолку, Вірджінія, — крайовий командант ветеранів Першої світової війни, Роберт Е. Генсен із Савт Ст. Полу, Міннесота — від Ветеранів Закордонних Воєн; Френсіс Р. Буоно з Синсиннаті, Огайо, — від Нездібних до праці американських ветеранів. Це вперше команданти 4-ох організацій ветеранів спільно нараджувалися. Пан Бекон сказав, що американський нарід повинен знати, що ветерани підтримають Президента в його зусиллях поборювати комуністичну змову на те, щоб панувати над світом.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСЕЙК В ЕТЕРІ

Петро Мельник, відомий організатор і керівник українських радіопрограм, інформує, що його радіопрограма в найближчу неділю 11-го людого, буде в цілості присвячена українському Пасейкові і з Пасейку передаватиметься з радіостанції WBNX на хвилях 1380 метрів о год. 9-ій ввечері. В програмі м. і. виступлять місцеві хори „Боян" і СУМА, а про українців в Пасейку говоритиме посадник міста Пол Демюро.

МАШИНА ДО ПИСАННЯ ВІЛЬСОНА В БІЛОМУ ДОМІ

Ген. Альфред Ґрунтер, президент Американського Червоного Хреста (з правого боку) презентує президентові Кеннеді машину до писання, що на ній колишній президент ЗДА Вудро Вільсон писав більшість із своїх історичних промов. Машина буде виставлена в Білому Домі і після того повернена до дому Вільсона у Вашингтоні.

Роберт Кеннеді проявив велику активність під час візити в Токіо

Токіо. — Генеральний прокуратор Роберт Кеннеді, який знаходиться тепер в подорожі доброї волі на Далекому Сході, під час свого перебування в Токіо відвідав японського прем'єра Гаято Ікеду, міністра закордонних справ Зентаро Косаку й міністра справедливости Кошіро Уекі. Крім цього він був в японському парляменті й Найвищому Суді та був почесним гостем у виданому з нагоди його приїзду бенкеті в американській амбасаді. В Ніґон - університеті в Токіо він отримав почесний докторат права й виголосив при цьому промову на тему вартости людської гідности. Поруч із офіційною програмою його відвідин, він сам заініціював зустріч з японськими опозиційними групами в Міжнародному Домі в Токіо, при чому полемізував з лівими соціялістами й з'ясовував становище ЗДА супроти комунізму та супроти проблеми й атомового розброєння. Роберт Кеннеді, злегковаживши офіційний „протокол" і перестороги служби безпеки — вступив до робітничого ресторану й там вступив у розмову з приявними японськими робітниками. Під час його виступу в університеті група студентів-комуністів уладила ворожу демонстрацію, перебиваючи й заглушуючи його промову.

Французькі екстремісти в Альжирі демонстрували проти виступу де Ґоля

Альжир. — Французькі екстремісти в Альжирі, сподіваючись згори, що президент де Ґоль у своїй промові до народу в понеділок 5 лютого тавруватиме їхню терористичну акцію та виявить дещо з переговорів з арабами про закінчення війни в Альжирі, намагалися недопустити взагалі до передачі тієї промови в Альжирі. Вони схопили директора й чотирьох техніків з телевізійної стації в Орані та ввесь час заглушували своєю підпільною радіостацією передачу з Парижу. Однак величезна більшість мешканців Альжиру всеодно слухала де Ґоля. Безпосередньо після тієї промови французькі екстремісти уладжували ворожі демонстрації на вулицях більших міст в Альжирі з окликами у честь „Французького Альжиру". Зате в мусульманських дільницях міст була помітна очевидна радість з заяви де Ґоля, яка заповіла „незалежну й суверенну альжирську державу". Акти терору, виконані в Альжирі того дня принесли нових 13 смертних жертв, в тому числі 9 французів. Недалеко міста Бон військо оточило й взяло в полон 40 узброєних і уніформованих членів Таймої Військової Організації. Терористи тієї організації підкинули бомби на кораблі „Віль де Бордо" і „Джебель Дарах". Було багато нових жертв.

Катанґійський президент Чомбе погоджується тісно співпрацювати з ОН

Об'єднані Нації. — Голова місії Об'єднаних Націй в Конго д-р Стур Ліннер дістав від президента сецесіоністичної провінції Катанґа Мойсе Чомбе два листи, в яких той погоджується на всі вимоги Об'єднаних Націй щодо видалення з Катанґи білих европейських військових і цивільних наємних осіб. Головне, він прийняв вимогу Об'єднаних Націй, щоб створити спільні катанґійсько - міжнародні комісії для ствердження дійсного числа таких „наємників", місця їх замешкання і характер їх діяльности та щоб вони припильнували видалення їх з Катанґи. Мойсе Чомбе вважає, що для цього все ж треба буде якого місяця часу. Він просив не давати до тих мішаних комісій військовиків з війська ОН, щоб не робити враження, що ця акція переводиться під тиском збройної сили Об'єднаних Націй.

Марія Балук, українська співачка виступатиме з концертом в арґентинській амбасаді у Вашинґтоні

Співачка сопрано Марія Балук (посередині) із своїм акомпаніятором п. Едді Форнасієро та панею Дарією Сидор під час відвідин у редакції „Свободи".

З початком січня ц.р. прибула до ЗДА, запрошена арґентинською амбасадою для виступів із концертами у Вашинґтоні співачка сопрано арґентинської державної опери Марія Балук. У вівторок дня 8 лютого Марія Балук в товаристві свого акомпаніятора арґентинського піяніста італійського роду п. Едді Форнасієро і п-ні Дарії Сидор з Ню Йорку відвідала редакцію „Свободи" і поінформувала про свою працю в Арґентині і про свої пляновані виступи у ЗДА. Народжена в родині українських поселенців в Арґентині, Марія Балук закінчила музичні студії в Буенос Айрес і крім праці в державній опері виступає теж в арґентинському радіо і телевізії, як теж із концертами, що їх влаштовує міністерство освіти і виховання по різних містах Арґентини. Бере теж участь в улаштовуваних в Буенос Айрес українських імпрезах. Прибувши до ЗДА Марія Балук виступила вже 21 січня із своїм концертом в Українському Народному Домі в Елізабет, Н. Дж., в програму якого входили композиції Моцарта, Шумана, Верді, Пуччіні, Чайковського та ін., при фортепіяновому супроводі п. Едді Форнасієро. Співачка плянує виступити з концертами для української публіки теж у Ню Йорку, Філядельфії і по інших містах ЗДА. На своєму концерті в арґентинській амбасаді у Вашинґтоні Марія Балук співатиме головним чином композиції арґентинських композиторів для ознайомлення дипломатичних і музичних кіл Вашинґтону з арґентинською співочою культурою.

УРЯД РЕКОМЕНДУЄ КУПНО БОНДІВ ОН — КОНҐРЕС КРИТИКУЄ

Вашингтон. — Звернення Президента до Конґресу в справі закупу бондів Об'єднаних Націй на суму 100 мільйонів долярів не зустріло в Конґресі прихильного відгуку. Воно виявилось під час наради Сенатської Комісії для закордонних зв'язків із державним секретарем Діном Раском. Державний секретар настоював на конечності купна тих бондів, мотивуючи це рішення ЗДА головно політичними причинами, вказуючи на „катастрофу" для Об'єднаних Націй і для всієї світової ситуації, коли б, наприклад, Об'єднані Нації з браку фондів мусіли передчасно припинити свою місію в Конго й розв'язати своє тамошнє міжнародне військо. Державний секретар підтримував принцип американської закордонної політики — зберігати Об'єднані Нації та старатися за їх працездатність. З другого боку сенатори атакували плян нової американської фінансової підтримки для Об'єднаних Націй шляхом закупу половини випущених Об'єднаними Націями бондів не тільки політичними, а й економічними арґументами. Вони вказували на факт, що Об'єднані Нації вже тепер винні З'єдиненим Державам коло $30 мільйонів, значить, ЗДА хочуть купити бонди на трикратну більшу суму, як та, що їм належить від Об'єднаних Націй. Вся фінансова трудність Об'єднаних Націй вийшла з залеглостей, що їх мають у відношенні до каси ОН інші країни. І так, Совєтський Союз, Франція, Бельгія і деякі арабські країни разом завинили вже Об'єднаним Націям понад $80 мільйонів, а загальні залеглості від усіх членів ОН сягають дотепер суми $114 мільйонів. Цей довг збільшується з кожним днем і місяцем. Далі, щоб закупити бонди на суму 100 мільйонів ЗДА платитимуть від тієї суми 4%, а бонди приносять 2%. Одним з дуже поважних закидів був теж острах, щоб не створити прецеденту і щоб ЗДА не мусіли згодом повторяти ту саму процедуру, підвищувати суму закуплених бондів, якщо фінанси Об'єднаних Націй не будуть сановані на здоровій базі зрівноваженого бюджету. Совєтський Союз, Франція і деякі держави „принципово" не платять ні сотика на утримання міжнародного війська ОН у прикордонному обширі Ізраїлю і Єгипту, а всі вони і ще й Бельгія так само „принципово" не платять на міжнародне військо ОН в Конго. Водночас Совєти й арабські країни найбільше кричать з приводу подій в Конго і стараються осягнути там якнайбільші впливи для проводження власної державної політики. Половину коштів всіх операцій ОН в Конго до цього часу заплатили З'єдинені Держави.

Комуністи зазнали поразки у парляментарних виборах у Фінляндії

Гельсінкі. — У виборах до фінляндського парляменту, що відбулися у неділю дня 4-го лютого ц. р., фінляндські комуністи втратили три дотеперішні мандати, внаслідок чого зменшилася кількість комуністичних послів із 50 до 47. Не вийшов взагалі в посли Аймо Аальтонен, провідник комуністичної партії Фінляндії, який був досі постійно послом, почавши від кінця другої світової війни. Збільшила кількість своїх послів у парляменті аграрна партія президента Урго. К. Кекконена, яка матиме тепер 54 місць в парляменті, на сім більше, як досі, і вона буде тепер найбільшою партією у фінляндському парляменті. Не був обраний на посла теж один із провідників фінляндських консерватистів і завзятий противник і критик Кекконена Тууре Юнніля. З інших партій соціял - демократи матимуть в новому парляменті 39 місць, консерватисти 30, шведська народна партія 14, лібералі 13, крайні ліві соціялісти 2 і партія малих землевласників 1. В загальному у новому парляменті матимуть більшість праві партії — 112 проти 88. В попередньому парляменті більшість мали ліві партії — 101 проти 99. Московські „Ізвєстія" жаліються, що фінляндські комуністи втратили три свої мандати внаслідок „провокацій" збоку правих „буржуазних груп".

Італійські комуністи писали про атентат на Хрущова

Рим. — Орган італійської комуністичної партії „Ль'Уніта" приніс вістку з Москви, наче б під час недавнього перебування Нікіти Хрущова на Литві — в самому Мінську чи пак недалеко польського кордону виконано револьверовий атентат на Хрущова, який „на щастя" — не вдався. На Хрущова мали стріляти тоді, коли він їхав на зустріч з Гомулкою на совєтсько-польському кордоні. Тепер Хрущов перебуває кілька днів на Криму, приготовляючись до кількагодинного звідомлення на березневому з'їзді ЦК Компартії СССР. Західня преса, покликаючись на своїх московських кореспондентів, висловлює сумнів у правдивість тієї інформації.

У СВІТІ

● **Польська комуністична партія**, офіційно „Польська об'єднана робітнича партія" святкувала своє 20-річчя. Заснувала її насправді Москва 20 січня 1942року, після того, як Сталін розв'язав давню польську Комуністичну партію в 1938 році і винищив всіх її видатних членів, які переїхали до СССР, рятуючись від переслідувань у передвоєнній Польщі. У 1948 році польські комуністи „об'єднались" з соціял - демократами, які тільки таким чином врятувались від винищення. Ясно, що польські соціялісти втратили всякий голос і значення в „об'єднаній робітничій" партії. Тепер та партія нараховує 1.270.000 членів, у величезній більшості кар'єристів, яким ідеологія Маркса - Леніна цілком байдужа.

● **В Південному В'єтнамі** президент Нґо Дінг Дієм, внаслідку одностайного рішення уряду, не підписав і відіслав назад до парляменту прийнятий парляментом 22 грудня мин. року закон про скріплення моралі в краіні. За тим законом забороняється проституцію, продаж алькоголю малолітнім, контролю народин, але також залі для танців, боксерські дужання та змагання когутів і риб — цей останній спорт дуже популярний в В'єтнамі. Головною авторкою того закону була дуже популярна і впливова в Південному В'єтнамі братова названого президента, керівничка тамошнього жіночого руху.

● **78-літній колишній президент Туреччини Селяль Баяр**, засуджений в минулому році на досмертну в'язницю за різні прогріхи його режиму, важко захворів і його перевезли до шпиталю, ніччю і під охороною, лякаючись, щоб під час перевоження його не було маніфестацій в його користь. Теперішні правителі в Туреччині, прийшовши до влади внаслідку військового перевороту в травні 1960 року, виарештували й судили 418 видатних членів режиму Селяля Баяра і його прем'єра Аднана Мендереса. Самого Мендереса і двох інших міністрів повішено в минулому році, 14 інших членів уряду і послів померли вже у в'язниці. Справа політичної амнестії є гострим питанням в Туреччині.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J

Оптимізм де Ґоля

Французький президент Шарль де Ґоль у минулий понеділок в промові до французького народу з найбільшим оптимізмом висловився про теперішній політичний і економічний стан Франції, про її престиж за кордоном, про її майбутність та про замирення в Альжирі. Правда, він признав, що „ми переживаємо дні повні напруги і наш шлях не завжди є легким шляхом". Він ствердив також, що „ми ще не дійшли до кінця наших турбот". Але всі ці алюзії до нинішнього заколоту у континентальній Франції і в Альжирі він потрактував радше, як щось побічне, маловажне й епізодичне. І в цьому протиставленні оптимізму де Ґоля у відношенні до всіх ділянок французького життя похмурому образові внутрішньо - політичних відносин у Франції та проблемі фізичної безпеки в Альжирі лежить контроверсійний характер виступу, де Ґоля.

Очевидно, що симпатії вільного світу мусять бути по стороні цього французького державного мужа, який думає широкими історичними категоріями. Де Ґоль дивиться на нинішній заколот у Франції, як на таку саму переходову стадію, яку переживала вона, коли перетворювалась з февдальної країни в країну абсолютної монархії Людовиків чи коли переходила від абсолютизму до демократії з гаслами „волі, рівности і братерства", успадкованими від французької революції. Кожна така зміна була для Франції „штормом, в якому хвилі заливають корабель, але коли керма знаходиться у твердих руках, коли залога запевняє біг корабля, коли пасажири з довір'ям залишаються на своїх місцях, то нема ризика, що корабель розіб'ється". І тому де Ґоль певний, що французько - альжирський шторм не кине корабля на скелю, дарма що деякі французькі громадяни „занепадають духом і слабують на морську хворобу". Це поетичне порівняння сучасної Франції до корабля під час шторму, порівняння нинішнього потрясення до подібних періодів глибокого неспокою в попередніх історичних переломових часах Франції — дійсно може заспокоїти багатьох скептиків і надхнути їх вірою у кращу майбутність.

Де Ґоль твердить, що ця майбутність вже недалека. Він, може, завів надії тих, які сподівалися, що вже в отій промові президента буде проголошене перемир'я в Альжирі. Він його не проголосив і не подав ніяких подробиць про таємні переговори, що протягом тижнів ведуться між французьким урядом і висланцями мусульманського революційного уряду Альжиру. Але він уперше визнав, що з плебісциту в Альжирі народиться „незалежна, суверенна Альжирська держава", і боронив своє давнє гасло „Альжирського Альжиру", як неминучу, невідхильну конечність, згідно з духом нового часу, що вимагає деколонізації. Таким чином де Ґоль виступив як речник продовжування і завершення процесу ліквідації того колоніялізму, що становив колись базу французької імперії. Франція боролась за ту імперію в Індо - Китаї і — програла. Вона намагалася величезними жертвами надолужити ту програу перемогою в Альжирі — і всі ті зусилля пішли намарне. Внаслідку постав глибокий психічний конфлікт, що все ще виявляється в масовій терористичній акції Таємної Військової Організації, яка воює на три фронти: проти власного уряду і льояльних до нього своїх земляків, проти альжирських мусульманських націоналістів і — проти актуальної історичної течії, якій вона не хоче підкоритися.

Невідомо, які ще прикрі пригоди переживатиме французький корабель на бурхливих хвилях нинішнього шторму. Але в остаточному висліді де Ґоль матиме рацію: неможливо актами терору, вбивствами, бунтами і пропаґандою відхилити історичний процес з його шляху. Тому оптимізм де Ґоля, може, переборщений, коли іде про оцінку сучасної ситуації Франції. Ця його оцінка пахне передвиборчою пропаґандою. Але цей оптимізм правильний, коли йде про перемогу тієї історичної течії, що вимагає волі і самостійности для всіх народів.

Непримиренність

Пропаґовану Хрущовим коекзистенцію двох суспільно - політичних систем, комуністичної і свобідно - демократичної, що її комуністи визначають як капіталістичну, дехто на Заході пробував поширювати також на коекзистенцію ідеологічну, значить, на співіснування двох ідеологічних систем — демократичної і комуністичної. Дехто виводив з цього уже й потребу толерантного ставлення до дій і пропаґандивних акцій міжнародного комунізму.

Дошкульного удару всім цим безпідставним і наївним по суті калькуляціям завдав совєтський теоретик, секретар Центрального Комітету Комуністичної партії СССР Міхаїл Суслов. Виступаючи минулого тижня на нараді завідувачів катедр суспільних наук вищих навчальних закладів, Суслов не тільки з'ясував завдання й цілі совєтської професури, вчених та викладачів у відношенні до відданої під їх науковий провід студентської молоді, але водночас із цим досить виразно визначив межі десталінізації і вже в цілком категоричній формі з'ясував можливості співіснування в ділянці ідеології.

Ствердивши, що в Совєтському Союзі „в практиці теоретичної роботи непереборені ще повністю прояви відірваности від життя, догматизму і „начотництва", як також „шкідливі наслідки культу особи", Суслов, як свого часу Ільїчов, рішуче перестеріг, що „критика культу особи і його шкідливих наслідків має супроводитися боротьбою за чистоту марксистсько - ленінінського вчення", і що „треба давати рішучу відсіч усім спробам і на всіх ідеологічних ділянках вибілювати під претекстом критики культу особи троцькізм, правий опортунізм, націонал - ухильництво й інші антиленінські напрямки, давно розгромлені й справедливо відкинуті партією". До конечности боротьби особливо ж з усякими проявами „буржуазної ідеології", з „буржуазним націоналізмом" і з „дрібноміщанською розбещеністю та наслідуванням пустих смаків, принесених із буржуазних країн", серед студентської молоді, Суслов повертався декілька разів.

Але головну увагу у своїй промові віддав совєтський партійний теоретик проблемі співіснування двох ідеологій — комуністичної і „буржуазної". Майже в кожному уступі кінцевої частини своєї промови, надрукованої в московській „Правді" 4-го лютого ц. р., він підкреслював, що не може бути ніякого співіснування в ділянці ідеології, стверджуючи, ще й ще раз, що „це неможливо, неможливо без зради інтересів комунізму", що в цій ділянці „мусить іти безкомпромісова й рішуча боротьба", що це „немислимо", бо „це було б ідейним роззброєнням комунізму і міжнародного робітничого руху". „Мирне співіснування двох прямо протилежних ідеологій, буржуазної і соціялістичної — це нісенітниця, якої й не може бути, — говорив Суслов. — Комуністичне виховання неможливе без якнайрішучішої боротьби з буржуазною ідеологією і пережитками капіталізму в свідомості й поведінці людей". Цитуючи Леніна, що „всяке применшення соціялістичної ідеології, всяке відхилення від неї означає тим самим посилення буржуазної ідеології", Суслов повторював з маніяцькою впертістю, що „нема і не може бути ніякого мирного співіснуванням і примирення між буржуазною і соціялістичною ідеологіями".

Своїм виступом Суслов поставив крапку над „і", і треба сподіватися, що цей факт візьмуть до уваги також і на Заході, особливо ті, що балакають про потребу примирливого ставлення до комуністичної ідеології і пропаґанди комуністичних ідей у вільному світі. Така ж тотальна й ґльобальна боротьба, як її пропаґують Совєти супроти „буржуазного" світу, мусить бути ведена й проти комунізму. Свободи і комунізму погодити не можна. Усі, що визнають і толерують комунізм, приготовляють знищення ідей і принципів свободи, які лягли в основу вільної, справжньої демократії.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

Промова проф. Ю. В. Шевельова на урочистих зборах з нагоди відкриття нового будинку УВАН у ЗДА 28 січня 1962 р.

Отже ми маємо будинок — будинок з колонами. До всіх наших відповідальностей додалась ще одна.

Можна було б говорити про осяги Академії. Можна було б говорити про тисячі виданих сторінок українською і англійською мовами. Можна було б говорити про сотні наукових конференцій; на деяких з них були дуже цікаві й плідні дискусії. Можна було б і більше ніж про що інше, і треба було б, говорити про той людський актив, який скупчився навколо Академії, про старше покоління і молодше покоління. Досить згадати, не називаючи імен, літнього уже науковця, який віддає увесь свій час, день за днем, щоб тримати Академію технічно в порядку, включаючи бухгальтерію, включаючи устаткування, включаючи навіть обов'язки кур'єра. Можна було б говорити і про іншого науковця, який, не шкодуючи часу і сил, при абсолютно неможливому бюджеті родини, працює в архіві-музеї Академії. Можна було б говорити про молодь, яка допомагає в оформленні видань, часом працюючи днями й ночами над перекладом текстів. Але я хотів сьогодні сказати не про це, а про ту відповідальність, чи ті відповідальності, які Академія несе і виконати які є її головним обов'язком.

Сьогоднішня зустріч це не тільки і не стільки підсумки минулого, скільки погляд у майбутнє.

Наша перша відповідальність перед нашою старою батьківщиною — Україною: Наш обов'язок — говорити тут те, чого там сказати не можна; спростовувати неправду, яка часом шириться звідти; не давати, в міру наших сил, згаснути тому вогневі, який там так запопадливо згашують; створити доробок, який перейде в майбутнє і який і сьогодні відогравати́ме свою ролю там. Становище Української Академії Наук супроти України за останні роки ускладнилось. Ще яких п'ять років тому на поверхні життя в підсовєтській Україні було мовчання, і можна сказати, що до певної міри провід у науковій роботі належав еміграції. За останні п'ять років становище на Україні змінилось. Я наведу ілюстрації з ділянки, яка ближче до мене, з мовознавства. У грудні 1959 року Харківський Університет (як він офіційно зветься: Харківський Трудового Червоного Прапора Університет) скликав конференцію з історії української мови. Конференція тривала чотири дні і заслухала 30 доповідей. У січні 1960 року в Чернівцях була скликана конференція на дуже спеціяльну тему: „Методика складання діялектологічних словників для областей України". Вона заслухала 16 доповідей. У грудні 1960 року Харків скликав наукову конференцію з українського мовознавства, присвячену пам'яті Потебні, яка заслухала 60 доповідей. У січні 1961 року в Чернівцях знову була скликана конференція з питань прикладної лінґвістики, яка заслухала 80 доповідей. Ці цифри показують зростання кількости науковців. Вони показують зростання інтересу до проблем українознавства.

Це все досить поважні, досить серйозні симптоми. На Україні, в українській науці є люди, є енергія, є запал, є ініціятива. Це те, що там є. Але бракує досвіду, бракує знання. Чорна майже тридцятилітня прірва зробила те, що молоде покоління науковців у ділянці українознавства на Україні здебільшого не знає як працювати, мало знає, що зробили їх попередники, і зовсім не знає, що робиться на Заході.

Тут власне наше нове завдання: тактовно, суворо, але і дружньо виправляти те, що там робиться; допомагати — поскільки те, що там робиться, є українська наука; показувати нові методи, яких ми навчились на Заході; ознайомлювати з тими речами, які там невідомі або забуті; договорювати недоговорене; підказувати незнайоме. Це дуже складна праця.

Треба не забувати, що молоде покоління дослідників на Україні — це дослідники українські, а водночас і совєтські. Якщо їхні досліди дуже часто однобічні, то не завжди тільки тому, що режим цього конкретно вимагає, а часто і тому, що вони в цьому виховані і уже вважають це за правду. Напади, брутальна критика у цій ситуації можуть тільки пошкодити. Потрібне дуже обережне, дуже вміле, дуже толерантне виправлення того, що там робиться.

Совєтський поет колись застерігав від тих, хто „в саме червоне ладен мастити небо і паркан". Ми перебуваємо в кращій ситуації, бо кольори блакитний і жовтий — це натуральні кольори української землі, але на Україні є не тільки жовте, і не тільки блакитне, але і вся гама кольорів, і якщо ми будемо самі однобічні, то звичайно нам просто не повірять і ніякого творчого контакту і ніякого проводу ми здійснити не зможемо.

І тут наша друга відповідальність, відповідальність перед нашою новою батьківщиною. Ми є американці і ми є Захід. Наша нова батьківщина хоче, щоб ми збагатили її знанням про Україну і Схід Европи, не тільки про вчорашню Україну, але й сьогоднішню, не конче таку, як нам хотілося б, а таку, яка вона є. Від нас вимагається безумовна і безоглядна чесність і безжальна тверезість. Колись Ніцше писав: „Бережіться учених: у них холодні, засушені очі, перед ними кожний птах лежить обскубаний". Я хотів би висловитись за холодні очі і обскубаного птаха. Якщо учені не обскубуть птаха, то не знатимуть, як він літає.

Гаряче серце і палкий патріотизм дуже добрі речі, але коли ми починаємо наукові дослідження, ми повинні відкласти їх в сторону і дивитися правді в очі. Академія свій патріотизм український доводить правдою і чесністю, а не модними у нас перегонами патріотизму, модними і дуже легкими. Коли є хвора людина, не той допоможе їй, хто сяде коло ліжка і буде розповідати казки, а той хірург, який безжально розріже тканини тіла там, де вони хворі. Безжальність люблячого хірурга — це те, чого від нас вимагає Захід, і це те, чого вимагають посередньо і інтереси України.

Наша третя відповідальність є відповідальність перед українською еміґрацією. Вся́ка еміґрація схильна жити в

(Закінчення на стор. 3-ій)

ФАРМЕРСЬКА ПРОГРАМА УРЯДУ

31-го січня ц. р. президент Кеннеді переслав Конґресові проєкт фармерської програми на 1962 - 1963 фінансовий рік. На початку свого звернення Президент зазначив, що велика надвишка сільсько - господарських продуктів становить важку проблему, яку повоєнні уряди старалися, поки що без успіху, розв'язати.

В рільничій програмі треба вирішити три проблеми: підвищення прибутків фармерів, зменшення федеральної допомоги фармерам і зменшення надвишки сільськогосподарських продуктів.

Президент ствердив, що у фінансовому році, який закінчиться 30-го червня 1962-го року, вже вдалося підвищити прибутки фармерів на один більйон долярів, що дає на кожну фарму майже $350. Вдалося також зменшити запаси харчів у державних магазинах вперше за останніх десять років, при чому ціни на продукти рільництва зменшилися в цьому році в порівнянні з попереднім.

Але фармерський закон 30-го червня ц. р. кінчається, і тому треба, щоб Конґрес прийняв нову фармерську програму, що мала б тривкіший характер і дала б можливість повністю використати для внутрішнього вжитку і допомоги закордонові величезні запаси, яких не було в цій країні перед другою світовою війною.

До 1920-их років в американській економіці не існувало проблеми надвишки харчових продуктів. Уряд мусів заохочувати людей до праці на фармах. Але вже в 1925-му році сільсько - господарська продукція почала бурхливо зростати внаслідок технологічних винаходів, а число людей, що працювали на фармах, почало зменшуватися. Проте в 1928 році прийшла економічна депресія, і тоді ріст технології припинився.

Під час другої світової війни треба було підтримувати рільництво, бо уряд потребував харчів для війська і для допомоги союзникам. Після війни ЗДА допомагали харчами майже цілому світові. Але вже в 50-их роках знищені війною держави відбудували свою економіку і у ЗДА почали нагромаджуватися харчові лишки, бо всіх харчових продуктів не можна було зужити вдома і продати за кордон. Рільнича продукція збільшилася на одну четверту частину, а число затруднених в сільському господарстві робітників зменшилося на одну третю, при зменшенні засівної площі на 40 мільйонів акрів.

Технологічна революція в рільництві продовжується і фармерська продукція збільшується, хоч на фармах працює щораз менше людей і засівна площа під окремими рільничими культурами звужується. Вже тепер можна передбачати, що в 1980-му році ЗДА потребуватимуть під рільництво на 50 мільйонів акрів землі менше, як тепер.

У своїй програмі президент Кеннеді підкреслив, що в ЗДА витрачають менше грошей на харчі, як в інших країнах. І так на своє прохарчування американці витрачають пересічно 20% заробітку, в країнах Західньої Европи на цю ціль іде від 30 до 50% а в СССР — аж 60%.

Окремі галузі промислу легко можуть контролювати свою продукцію, але в фармерстві працюють мільйони самостійних господарів, і тому автоматичне обниження цін на продукти рільництва не дасть зменшення їх кількости.

В переданій Конґресові 4-пунктовій програмі президент Кеннеді вимагає, щоб:

1) Конґрес уповноважив уряд визначати кожного року квоти на окремі рільничі культури. Кожний фармер повинен мати також призначену квоту, скільки він може засіяти пшениці чи якоїсь іншої культури. Ці квоти мали б бути менші від дотеперішніх;

2) Неуправлену землю треба обернути на пасовиська і ліси та парки — „зелені зони", в яких можна було б полювати і ловити рибу та відпочивати. Такі „зелені зони" мали б бути створені передусім довкола великих міст;

3) Надвишку рільничих продуктів треба передавати аґенції „Харчі для миру", яка розподілятиме їх за кордоном. Треба також роздавати харчі тим, що їх потребують у цій країні, але не мають на це фондів.

4) Призначити окремі фонди на перебудову сільських районів. Сільські корпорації і окремі особи мають дістати позички на створення парків і побудову домів для розваги та відпочинку.

Президент заявив, що американці зможуть повністю використати технологічну революцію в рільництві тільки тоді, коли захочуть її зрозуміти.

Президент вірить, що його фармерська програма дозволить оздоровити сільське господарство ЗДА.

Михайло Троццук, Шикаґо, Іллиной

ФЕДЕРАЛЬНІ ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

(Що треба мати на увазі при виготовленні так званого „Інком Текс Ріґерн")

V

8. Продаж будинку, частину якого ви рентували, а частину замешкували, самі

У попередніх розділах ми подали спосіб обчислення зиску та платежі податку з продажу будинку, який ви набули виключно для себе, як також з будинку, в якому ви не мешкали, а рентували його в цілості.

В цьому розділі подамо спосіб обчислення зиску з продажу будинку, в якому ви мешкали і частину рентували іншим особам.

Для прикладу приймімо такі дані: Будинок складається з трьох поверхів, трьох мешкань. Одно мешкання ви займали самі, а два рентували. Будинок ви купили з початком січня 1955-го року за суму $30 000 (в цій сумі включена вартість землі $3 000). Наприкінці 1961-го року ви продали цей будинок за — $36 000. Далі, припустімо, що ви у 1956 році перебудували ґанок (три поверхи) і за це заплатили $900. Також перевели капітальний ремонт у своєму мешканні, за що заплатили $500. В попередніх розділах говорилось, що витрати, зв'язані з капітальним ремонтом власного мешкання (зміна підлоги, перебудова огрівання, водопровідних рур і т. п.), не дозволено податковим законом відтягати від приходу з ренту чи іншого приходу, зате ці витрати береться під увагу при обчисленні зиску з продажу будинку. В разі втрати з продажу будинку, витрати на капітальний ремонт вашого помешкання не береться під увагу.

Кошти контракту і інші витрати, зв'язані з купном будинку	$ 450.00
Амортизація, включаючи амортизацію ґанку, відписана за час посідання будинку з тої частини будинку, що ви рентували (виключаючи вартість землі)	$ 3 600.00
Комісійне, заплачене посередникові з продажу будинку	$ 1 500.00
Кошти, зв'язані з продажем будинку	$ 300.00

На основі цих даних вам треба обчислити зиск з продажу будинку в двох видах: зиск з тої частини будинку, що була для ренту (два поверхи), і зиск з вашого власного мешкання (один поверх).

Зиск з доходової частини будинку (два поверхи) обчисляємо в такий спосіб:

Ціна, за яку ви набули будинок	$30 000.00
Кошти, зв'язані з купном будинку	$ 450.00
Перебудова ґанку (три поверхи)	$ 900.00
Разом	$31 350.00
1/3 будинку (ваше власне мешкання)	$10 450.00
Вартість двох поверхів (рентована частина будинку) перед зменшенням суми амортизації	$20 900.00
Амортизація двох поверхів будинку, включаючи амортизацію ґанку цих поверхів, відписана за час посідання будинку	$ 3 600.00
Собівартість рентованої частини будинку на день продажу	$17 300.00
Продажна ціна будинку (три поверхи)	$36 000.00
Комісійне за продаж будинку, заплачене посередникові	$ 1 500.00
Інші витрати, зв'язані з продажем будинку	$ 300.00
	$ 1 800.00
Сума, яку ви отримали	$34 200.00
1/3 цієї суми (ваше мешкання)	$11 400.00
Продажна ціна рентованої частини будинку	$22 800.00

Зиск з продажу рентованої частини будинку дорівнює — $5 500 (22 800 — 17 300). Але тому, що будинок продано через 6 місяців після купна, зиск з продажу, який ви мусите додати до інших ваших доходів за 1961 рік, становить половину тієї суми або — $2 750.

Зиск з тієї частини будинку, яку ви займали для себе (один поверх), такий:

Ціна купна (1/3 суми з повищого обчислення)*	$10 450.00
Капітальний ремонт, проведений у власному мешканні	$ 500.00
Собівартість 1/3 будинку, тієї частини, що ви займали на день продажу	$10 950.00
Продажна ціна 1/3 будинку з попереднього зіставлення	$11 400.00
Собівартість на день продажу з повищого зіставлення	$10 950.00
Зиск з цієї частини будинку, що ви займали для себе	$ 450.00

Сума з цього зиску, що підлягає оподаткуванню, дорівнює $225 (50% від $450).

Щодо зиску, отриманого з продажу тієї частини будинку, яку ви самі займали, то процедура тут та сама, про яку говорилося в розділі „Продаж недоходового будинку", тобто, ви можете заплатити податок від зиску протягом одного року, якщо купите інший будинок в тому часі і якщо вартість тієї частини будинку, яку ви будете замешкувати, становитиме більше як вартість тієї частини будинку, яку ви продали. Ви також можете заплатити податок від цього зиску протягом півтора року, якщо побудуєте новий будинок, або можете зменшити вартість новонабутого будинку, власне його частини (якщо там будете мешкати) на рахунок зреалізованого зиску з продажу тієї частини будинку, в якій ви замешкували самі.

* Ця сума включає 1/3 суми, витраченої за перебудову ґанку.

Іван Кедрин

ВИКРИВЛЕНА ПРАВДА

(2)

Можливо, що саме в тому легковажно-знецінюючому підході до літератури про роки 1917-21, а в них спеціяльно про три з половиною місяці, від 1 листопада 1918 до 13 лютого 1919 року, якими автор докладно займається, — саме в тому неґуванні всього, що про той час друком появилось і в ставленні тільки себе й своїх спомин́ів, своїх тверджень і свого насвітлення подій в центр уваги, як єдину „правдиву правду", — у цьому підході Автора й первородний гріх цієї книжки. Мабуть, засуґеровані д-ром Лонгином Цегельським видавці пишуть у вступі: „Д-р Лонгин Цегельський є єдиним членом української парляментарної і соймової репрезентації з часів Австрії, єдиним членом Української Головної Ради і першої Української Конституанти на Західніх Землях, єдиним міністром першого західньоукраїнського уряду і єдиним офіційним зв'язковим послом між Львовом і Києвом у згаданих часах, який залишив по собі спомини про Перший Листопад у Львові та зв'язані з ним події". А де ж „Великий зрив" Костя Левицького, де його „Історія визвольних змагань галицьких українців з часу світової війни 1914-1918", де — дуже несправедливо оцінена — першорядна джерельна праця М. Лозинського „Галичина", розсіяні по газетах, альманахах і в „Літописі Червоної Калини" спомини з тих часів таких членів Української Головної Ради і Української Національної Ради, як В. Охримовича, Лева Ганкевича, Степана Барана, Івана Макуха, Лева Бачинського і багатьох, багатьох інших.

До історії 1917-21 р. р. існує дуже поважна, дуже багата й всестороння література. Поминаючи партійно-політичну тенденцію, є першорядні збірки джерельних архівальних матеріялів, є — поза галицькими авторами — такий капітальний твір, як „Історія України 1917-23" Дмитра Дорошенка, або такі спомини документарного характеру, як Є. Коновальця „Причинки до історії української революції", чи першорядна історія польсько-української війни, німецькою мовою, Василя Кучабського. Якщо д-р Лонгин Цегельський, виїхавши до Америки в 1920 році, не міг чи з якихсь інших причин не ознайомився з цією літературою, а до деяких творів, як ось Олекси Кузьми „Листопадові дні", опертих на пребагатому джерельному матеріялі, поставився легковажно, то не лицювало неґувати ввесь той творчий український історично-науковий і мемуарний доробок видавництву книжки — в 1960 році й не переводити відповідної коректи рукопису. А де ж поділися обидві наші Енциклопедії, Загальна з 1934 р. і Українознавства з 1949? Чи не варто було заглянути бодай до тамошніх бібліографій? Чи все воно не рахується?!

* *

„Часткові редакційні зміни і поправки поробив сам Автор ще в 1938 і в 1943 р., зараз по першій появі цих споминів в „Америці"" . . . — читаємо у вступі Видавництва до книжки — і дуже дивуємось. Бо читач має враження, ніби Автор написав цю книжку кусн́ями, що їх потім зліпив сам, чи зробила це редакція, і ніколи їх більше не перечитував. Тільки цим можна пояснити, чому на різних сторінках одної книжки є взаємосуперечні твердження, — начебто Автор цілком забув, що колись писав.

Стосується це саме тієї найважливішої речі, якою є відповідь на кардинальне питання: чому Україна не має своєї держави? Спершу Автор, говорячи про проголошення державности в Західній Україні 1 листопада у Львові, всю вину за невдачу того визвольного зриву скидає на — військо. „Наша політична організація доросла до завдання, але мілітарно ми не дописали . . . Фатальний ланцюг політичних помилок над Дніпром та мілітарних промахів з 1 листопада 1918 року припечатав долю Галичини і Львова . . . Наш мілітарний провід на початку недописував . . . Це моє глибоке переконання, що якби в перших трьох днях здавлено було зрив польських леґіонерів у Львові, ми були б вдержали Львів і Галичину та були б мали державу. Бо до леґенди належить, що Антанта не хотіла нас признати . . . Ми спартачили цілу мілітарну силу з самого початку . . . Ми не вспіли знищити мостів на Сяні . . , замість фронту на Сяні, ми мали його від самого початку у Львові . . ."

А на інших сторінках таке: „Хто не дописав у нас, то це були політики . . . Жертви нашої армії йшли намарне при такій політиці . . . Та, на жаль, у галицьких політиків не було ні ясної лінії, ні послідовности. Крім автора цих споминів (пише сам про себе д-р Л. Ц.!), д-ра Василя Панейка, д-ра Степана Томашівського й д-ра Степана Витвицького, які заступали думку вповні самостійної галицької політики та злагоди з альянтами і з Польщею, хоч би й прийшлося пожертвувати дещо з нашої території . . . галицька закордонна політика показалася демагогічною і безплідною через безкомпромісовість, доктринерство, максималізм . . . Не дописав політичний розум . . ."

Як же ця молодь, для якої ніби писана та книжка, має розчовпати, хто завинив: військо, чи політичний провід?! А коли підсумує одні й другі завваги, то виходить, що ні одно, ні друге не було здатне для збереження держави . . .

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Святочна Академія в Лос Анджелесі

З нагоди пам'ятних річниць проголошення Самостійности Української Народної Республіки і Злуки всіх Українських Земель відбулася в Домі Укр. Культ. Осередка Лос Анджелесу в неділю, 28-го січня Святочна Академія в присутності 300 осіб.

Перед початком святочної доповіді, яку виголосив ред. А. Юриняк, прочитано паном І. О. вірш доповідача: „Гей, навколо дзвін лунає!" і тим відтворено історичну подію з-перед 44 років на нашій Батьківщині. В своїй святочній доповіді промовець зупинився на завданнях нашої еміграції для прискорення процесу визволення нашої Батьківщини з неволі.

В мистецькій частині взяла участь шанована нашою громадою піяністка Леся Куриленко - Вахнянин, виконавши „Поему" Косенка і „Прелюд" Барвінського. Дві поезії на теми Січневих Днів прочитав їх автор І. О., а представник молоді Роман Слободинський продеклямував „Пам'яті Крутянців" Юриняка. Коротенький уривок із власної повісти про події революційних часів в Україні прочитав автор П. Балей. В сольоспівах виступили: Капітоліна Моше - Задорожна, проспівавши кілька пісень і українських арій, та А. Валюх. Співаків супроводжували піяністи Л. Куриленко і О. Мелентієв.

Свято закінчилось виступом 40-особового мішаного хору „Кобзар" під управою маестра Вол. Божика. „Україно, зоре!" Е. Козака та „Вилітали сизі орли" і „Живи, Україно!" М. Гайворонського. Це виконання прийняли присутні оплесками.

Під керівництвом п. Б. Гірки заля була прикрашена емблемами окремих міст України з написом про те, що в ті знаменні історичні дні всі землі народу українського були проголошені вільними, самостійними й соборними.

Після академії присутні підходили до столу й підписували прочитану головою УКО п. Веселим Декларацію-Резолюцію, прийняту українцями з нагоди святкування 44-літнього Ювілею з Дня проголошення Актів 22-го Січня, як також з увагою вислухали зміст Звернення УКК до української еміграції з тієї самої нагоди.

Іван Овечко

Свято Державности в Монтреалі

Комітет Українців Канади, Відділ у Монтреалі цьогорічні святкування відбув врочисто.

Метою святкувань поставлено не тільки гідно вшанувати ту дорогу для українців подію 22 Січня, але і використати її для ознайомлення наших співгромадян, офіційних канадійських кол з українськими визвольними змаганнями.

Святкування пройшли величаво завдяки належній підготовці всіх імпрез і спонтанній участі в них української спільноти.

Прем'єр - міністер Квебеку Жан Лесаж і мер міста Монтреалю Жан Драпо у своїх привітах підкреслили, що вони з великою приємністю приєднуються до українців, щоб відзначити 44-у річницю Самостійности України.

В суботу 20 січня перед пол. українська делегація була на авдієнції в мера міста Монтреалу, а на ратуші міста повівав український прапор. Ввечері того ж дня відбувся в одній з чудових заль відомого готелю Шератон-Мавнт - Роял, великий Бенкет - Валь, в якому взяло участь понад 600 осіб. Із запрошених гостей, від федерального уряду був присутній міністер пошт Вілліям Гамілтон з дружиною. Прем'єра провінції Квебек заступав міністер культури й освіти Жорж Лапальм з дружиною, міську Управу й Жана Драпо репрезентував знаний приятель українців адвокат Поль Мессей, який виголосив гарну промову в українській мові, за що присутні нагородили його справжніми оваціями. Сердечно вітала публіка бурею оплесків мера міста Ласаль, який в минулому році спричинився до названия одного з бульварів цього містечка іменем Тараса Шевченка.

За почесним столом засіли теж українські особистості з церковного, громадського й політичного життя. Преосвященніший Владика Кир Ізидор прибув на це свято з Торонта, настоятель Православного Собору в Монтреалі, митроф. протоієрей о. Володимир Слюзар з дружиною заступав Архиєпископа Михаїла, гістьми були сенатор Іван Гнатишин з дружиною, міністер провінції Онтаріо й голова Парляментарного Комітету НАТО д-р Іван Кучерепа та інші.

Голова КУК в Монтреалі п. Микола Граб відкрив бенкет і передав ведення програми п. Ростиславові Шульгинові, що був майстром церемонії.

Після представлення присутнім гостей за головним столом, серед яких були ще п. Андрій Гукало з дружиною, почесний голова, адвокат Василь Данчишин, пані Граб, пані Шульгин і пані Іванна Ковальська, голова Жіночого Комітету, подано вечерю, приготовану під наглядом фахового кухара українця п. Юліяна Савицького, що є шефом кухні цього великого готелю. Це він подбав про те, щоб навіть лід, який подано в шкляних підставках під компотом, був підфарбований в два кольори — синій і жовтий, які гармонізували з рештою декорації на залі.

В офіційній частині вечора з головною промовою виступив представник уряду провінції Квебек Жорж Ляпальм. В дальших промовах і привітах чужі гості висловлювали признання українській спільноті за її тверду поставу в обороні прав свого народу, оцінюючи любов до своєї мови й традицій. Оба міністри, федеральний і провінціяльний, підкреслювали, що Канада є саме країною, яка сприяє всім етнічним групам в збереженню їх національних скарбів, бо вони збагачують ними країну, що є справжньою мозаїкою різних культур. Міністер Жорж Ляпальм заявив: „Якщо ми, канадійські французи, боремося за збереження своєї мови й традицій, то ми просимо й інші етнічні групи робити те саме".

Міністер Гамілтон сказав дослівно: „Ми різнимось від З'єдинених Держав Америки тим, що Канада не є „мелтінг пот", бо ми не тільки підтримуємо збереження мовних і культурних традицій емігрантів, але вважаємо необхідним заохочувати їх до цього для загального добра цієї країни".

Французький щоденник „Ля Пресс" з цього приводу помістив обширну статтю, ілюстровану знимками обох міністрів і цитуючи точно їх заяви.

Про це велике українське свято повідомляли в своїх програмах всі монтреальські телевізійні станції.

В другій частині вечора, було представлення 23 дебютанток, що було причиною зворушення не тільки для молоді, але й для старших, бо це вперше в Монтреалі українці ввели цей гарний звичай, що про нього мріє кожна панночка. Після церемонії представлення, баль розпочато вальсом для дебютанток. Бенкет і баль проходили в надзвичайно приємній атмосфері, до чого причинились не тільки самі учасники, але й відповідно прибрана заля, вся декорація якої гармонізувала з українськими національними кольорами. При вході на залю кожний одержав відзнаку з стяжкою й золотим написом „Баль Дня Самостійности". На головному столі, тло якого прибране було прапорами, горіли сині й жовті свічки, поміж жовтими хризантемами розставлені були програмки в синіх обкладинках. Комітет подбав про найменші деталі, а добра оркестра п. Шеремети про веселий настрій і забаву.

В неділю 21-го січня в 3-ій годині по полудні в залі УНО при вул. Гачісон відбувся Концерт, під час якого публіка вщерть заповнила залю.

В першій частині програми виголосив святочну промову міністер провінції Онтаріо д-р Іван Кучерепа. Проф. О. Кушнір представив делегатів від етнічних груп, які зложили свої привіти з нагоди українського національного свята.

Друга частина програми була заповнена виступом балетної групи п. Петра Марунчака, деклямаціями, що їх виконали Степан Савка і Оля Білоцерківська, фортепіяновим сольом п. Люби Жук, і виступом хору „Україна" під керівництвом проф. Н. Городовенка.

(мл)

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Виказі власників ювілейних грамот" УКК, ч. 227 „Свободи" з 20 листопада 1961 р., подано невірно: „Ню Брунсвік, Ню Джерзі, Гаврилюк Алексалдер — $100.00". Має бути: „Галелюк Олександер".

22-го Січня в Омага, Небраска

Об'єднаний Комітет, Українсько Американська Католицька Громада, Тов. Карпати, Відділ 356 УНСоюзу, Відділ ООЧСУ, Осередок СУМА і Парохіяльна Школа Українознавства спільним заходом 21 січня влаштували Академію, якою відзначено 44-ту річницю проголошення Незалежности і Соборности України.

Програма відбулася в залі Лицарів Колюмба. Академію попередила Служба Божа в наміренні Українського Народу, яку відслужив місцевий парох Всч. о. Ярослав Свищук. Вечером 21-го січня відбулася Академія.

Святочний Комітет доложив усіх старань, щоб цей День звеличати якнайкраще. Поміж запрошеними чужинецькими гостями, як найвизначніший гість заповівся мейор міста Омага п. Дж. Дворак, який мав особисто прочитати Проклямацію проголошення 22 Січня Українським Днем в Омага. Мейор Дж. Дворак захворів, і в його імені відчитав Проклямацію адвокат — американець п. Альберт Волч, який є приятелем українців та знавцем української історії. Були присутні президенти організацій литовців і лотишів, пп. Бен Сулькіс і Арвед Віноскіс, п. Бен Сулькіс є також президентом Комітету Поневолених Націй. Академія розпочалася зворушливою точкою внесення американського і українського прапорів, якого доконала молодь в одностроях з організації СУМА. Під час цієї церемонії Дмитро Грисьо і Юліян Клачинський відограли американський гимн. Академію відкрив голова Української Амер. Католицької Громади п. Олександер Продивус.

Часть першу Академії виповнили українською і американською мовами, які виголосили О. Продивус і А. Сокальський, молитвою, яку провів Всч. о. Ярослав Свищук, відчитанням Універсалу п. М. Воробцем, і відчитанням Резолюції п. А. Сокальським. Керівником Академії був п. Олександер Продивус, голова Української Амер. Католицької Громади.

Часть музично - вокальну виконано під проводом пані Стефанії Акулової, культурно-освітньої референтки і диригентки хору. Національні танки виконано під проводом пані Ярослави Продивусової. Ця часть програми обіймала слідуючі точки: 1. Чорна рілля ізорана, і Владико неба і землі — мішаний хор Укр. Амер. Кат. Громади. 2. Запорожець — танець на шаблі, виконали Я. Продивус, Ю. Клачинський. 3. Місяцю ясний, Клинець сокола дай — жіночий квартет п-ні Е. Грисьова, Стефанія Воробець, Марія Клачинська, М. Дидикова. 4. Мій край, деклямація п. М. Гощуляк. 5. Гетьмани, Ой вербо, вербо — теонорове сольо п. Т. Ткачишин. 6. Карпати — збірна деклямація дітей зі Школи Українознавства. 7. Українець — деклямація маленького юнака Андрійка Галенди. 8. Коломийка — танець в виконанні молоді зі СУМА. 9. Черемоше, брате мій, Веснівка, американською мовою — тен. сольо Т. Ткачишин. 10. Козачок Подільський — у виконанні танцювального гуртка СУМА. 11. Український національний гимн і закриття академії.

Програму виконано по-мистецьки. Всі присутні, а особливо чужинці, нагороджували виконавців програми невмовкаючими оплесками. Це велике Свято залишило в пам'яті всіх присутніх і виконавців якнайкращий спомин.

22 січня мейор міста прийняв делегатів українських організацій в свойому бюрі. В присутності делегатів, телевізійних репортерів, мейор міста п. Дж. Дворак проголосив день 22 січня 1962 р. Українським Днем в Омога. В склад делегації входили Всч. о. Ярослав Свищук, пані Стефанія Акулова, Стефанія Воробець, Марія Клачинська, п. Михайло Лобур, і дві панни Леся Івасик, Ярослава Клюка. П. мейор попросив, щоб затанцювали український танок, що наші панночки Леся Івасик, Ярослава Клюка, учениці з гайскулу, радо виконали.

Вечером в годині 6-й і 10-й три телевізійні стації висвітлили цю церемонію Проклямації Українського Дня в Омага та танці.

Знова почула Омага слово „Україна". Кажу знова, бо це слово вже добре всім знане. Ми докладаємо всіх старань, не жаліємо тяжкої праці, даємо українські мистецькі виступи на американських сценах і під кожним оглядом стараємося достойно репрезентувати наш Край і наш Нарід, щоб чужинці пізнавали „хто ми і чиї ми діти".

До праці старших громадян приєднується радо наша молодь з Парахіяльної Школи і СУМА, та бере активну участь в усіх українських національних святах.

М. Воробець, секретар Тов. Карпати, Відд. 365 УНС.

Роковини Самостійности України в Сиракюзах, Н. Й.

21-го січня в залі Українського Народного Дому українська громада Сиракюз відмітила світлі Роковини Незалежности і Соборности 22 січня 1918 і 1919 рр.

Напередодні святкувань 18 січня репрезентація, яка складалась з духовенства обох наших церков, та суспільногромадських діячів, відвідала мейора міста Сиракюз п. Велша, який підписав Проклямацію Українського Дня. Того дня обі телевізійні стації подали в своїх вістях, а місцева преса повідомила своїх читачів, про ті акти, які відбулись 22-го січня 1918 і 1919 рр. і поінформувала, що українці вшановуватимуть ті великі дати 22 січня 1962 р.

Дня 22 січня на Сити Голл повівав український прапор разом з американським зоряним.

Програму святкування підготовила культ. освіт. референтура місцевого Відділу УККА пп. мґр. М. Рубич і І. Пиндус.

Оформлення декорації виконала пані Ірина Рубич. Змістовну доповідь виголосив д-р М. Логаза. Заля була переповнена, і численні особи змушені були стояти. В залі в перших рядах сиділи учасники перших Визвольних змагань Юрій Ківерчук, д-р Іван Подюк, д-р Ф. Свістель, д-р І. Заваликут та ряд інших.

У мистецькій програмі брали участь наша солістка сопрано пані Тимочко, яка відспівала китицю народніх пісень. Артист Київської Опери п. Г. Ярошевич-Манько приїхав з Торонта, щоб заманіфестувати ту любов до рідної України. Своїм сильним і мистецьким бас-баритоном виконав ряд пісень, що всім подобалося.

Милозвучним голосом продеклямувала артистка Ніна Врублевська „Тризуб" Сокура, артист п. С. Чорній продеклямував „Попіл імперії". Чоловічий хор „Сурма" під батутою п. З. Мягкого відспівав чотири пісні тепер чи не найкраща наша мистецька одиниця, яка заслуговує на увагу. Диригент і хористи безкорисно віддають свій вільний час, щоб плекати українську пісню.

Свято пройшло з успіхом. Громадянство заманіфестувало, що від своєї мети не відступить. А мета — це Самостійна і Незалежна Українська Держава. Свято закінчено співом національного гимну.

Тів

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

світі ілюзій і поза часом. Наслідком цього буває відрив від батьківщини не тільки в просторі, а і в дусі, і в той же час брак зв'язків з новим світом, а внаслідок цього — втрата молодого покоління і духове вимирання еміграції. Мало приємний обов'язок — будити еміграцію з цього зціпеніння, силоміць відкривати очі і змушувати бачити правду. Але це є обов'язок. Нести його трудно, а надто тоді, коли йде не про голосний турнір принципів, а про дрібниці щодня, про шпилькові уколи дрібних амбіцій і плиткиx непорозумінь. Мовляв Зеров:

Не так бо люті тигри й леви,
Як дріб'язкові, мстиві ліліпути!

Я говорив про ентузіязм і відданість тих, що скупчились коло Академії. Я міг би говорити про окремі прояви егоїзму і намагання використати Академію для власної кар'єри. Я говорив про людей Заходу, що пильно, зацікавлено і дружньо прислухаються до нас і до нашої правди.

Але можна і треба також говорити про хвилю антиукраїнізму, яка шириться останніми часами, хвилю, абсолютно аналогічну до антисемітизму, хвилю, що має те саме коріння. Коли представники якоїсь нації живуть на території іншої нації, завжди виникають всякі анти - ізми.

Академія написала на своєму прапорі: не боятися, коли треба плисти проти хвиль: проти хвиль інерції думки вчорашнього дня і проти хвилі бездумности у своїх, проти байдужости або й ворожости у чужих, проти терору й гніту можновладців у Києві і Москві.

Протягом своєї понад-десятилітньої праці Академія показала, що вона здатна ствердити засади об'єктивної української науки, не зважаючи на всі перешкоди.

Цей дім з колонами це малий символ. Він став можливим, він здійснився тому, що українська еміграція мала досить чесних і розуміючих голів та сердець.

Але дім це ще не Академія. Академія — це наука. Наука — це дискусія і видання. Академія може мати чи не мати допомогу від американських інституцій, але вона мусить існувати і працювати; мусить, бо так склались обставини, що сьогодні вона є символом і осередком української вільної і неупередженої науки.

І тут я питаю себе і питаю вас, питаю всю українську еміграцію: чи жива українська еміграція? Чи вона може підтримати і утримати свою Академію? Чи вона може допомогти Академії рости, бути зразком для своїх дома і тут, бути осередком відомостей для чужих, допомагати самій еміграції не спати, жити і зростати?

Євангелія каже: „Жнива багато, робітників же мало, просіть Господа жнива, щоб вислав женців на поле своє".

Українська шкільна молодь в Брукліні — Північ не забуває про дітей залишенців

Вже від десятьох літ українська молодь не забуває своїх сестричок і братчиків, яким доля не позволила виїхати на нові місця поселення та зажити більше нормальним життям. Так і цього року діти, згуртовані при Українознавчій школі, і діти, згуртовані при осередку СУМА в північному Брукліні, збирали добровільні різдвяні пожертви на дітей залишенців в Австрії і Німеччині.

Протекторат над цією збіркою перебрав Центральний Комітет Об'єднаних Організацій. Допомагали при тій збірці члени обох Батьківських Кружків, які перевели збірку під церквою св. Духа в Брукліні.

Трудом і старанням наших шкільних і сумівських дітей, разом із збіркою під церквою, зібрано $213.15. З того вислано до Австрії до Українського Центрального Допомогового Об'єднання $53.15, до Німеччини $80 до Української Медично - Харитативної Служби, $80 доОб'єднання Українських Жінок Німеччини.

М. Зарицька

У Вінніпеґу почав появлятись „Новий Літопис"

Вінніпеґ, Канада. — З датою жовтня—грудня 1961 тут появилося перше число журналу „Новий Літопис", з вияснениям, що це є квартальник суспільного життя, науки і мистецтва. Редагує журнал колеґія під проводом д-ра Юрія Мулика - Луцика. У вступній статті сказано, що журнал матиме універсальний характер, буде понадгруповий та призначений головно для заавансованого читача. В першому числі надруковані, крім редакційної, статті протопресвітера д-ра С. В. Савчука, д-ра Мулика-Луцика, Болеслава Чернєвського, Юрія Шкрумеляка, Оберона Герберта та рецензії.

● У Видавництві Вілліяма Моррова в Ню Йорку вийшла книжка під заголовком „Кід'с леттерс ту президент Кеннеді", в якій поміщені вибрані листи з тої тисячної кореспонденції, що її дістає Президент ЗДА. Листи вибрав Вилл Адлер. Дівчина Ненсі написала Президентові таке: „Я гадаю, що пані Кеннеді і дуже гарна і дуже мила особа. Вона мусить бути весела". Дев'ятирічний хлопчик написав, мабуть під впливом своїх батьків, такого листа: „Я маю 9 років. Я хотів би знати, чи ви є за, чи проти комунізму?".

● Провідник республіканців в Сенаті сенатор Еверет МекКінлі Діркcен зголосив свою кандидатуру на сенатора в столиці стейту Іллиной Спрінґфілді. Він кандидуватиме втретє, щоб здобути сенаторське становище.

Українська Літературно Мистецька Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 9 лютого ц. р., в приміщенні Клюбу відбудеться вечір поетичних перекладів Святослава Гординського з доповіддю ред. Богдана Кравцева п. н. „Поезія Заходу в українських перекладах і переклади Гординського" і рецитаціями перекладів із книжки С. Гординського „Поети Заходу" у мистецькому виконанні дир. Йосипа Гірняка. Вечір буде попереджений музичною інтродукцією, в рамцях якої Агнета Галамай, студентка УМІ, кляси Калини Чічки-Андрієнко виконає на фортепіяні „Лірична поему" Миколи Глобенка й „Українську пісню" Верковича. Початок о год. 8-ій веч.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ! Ваш Відділ Українського Народного Союзу це Ваша родина, Ваша вужча громада, Ваша установа! Місячні чи річні, як і кожні інші збори Вашого Відділу вирішують важливі справи, що відносяться до Вас особисто, до Вашої родини і Вашої спільноти. Тому, Ваша участь у цих зборах мусить бути обов'язкова, бо вона є у Вашому найкращому інтересі! То ж приходіть усі на збори свого Відділу та спільно, всією громадою, подбайте про спільну кращу долю. На місячні збори обов'язково приносіть свої вкладки і вкладкові книжечки, вирівнюйте всі свої організаційні зобов'язання та вимагайте цього від інших. На річних зборах подбайте, щоб Ваш Відділ мав найкращу Управу і самі не відмовляйтесь від обов'язків урядовця, якщо Вам такі обов'язки повірять члени. На збори приходіть точно! В Українському Народному Союзі наша будучність!

У найближчому часі відбудуться збори:

СУБОТА, 10-го ЛЮТОГО 1962:

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Річні Збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 54, в залі укр. кат. церкви, при George St. Початок точно в год. 7:00 веч., без огляду на число присутніх членів. На порядку Зборів: звіти та вибір нової Управи на 1962 рік. Крім цього, буде вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — Є. Добчанська, предс.; В. Салабай, кас.; А. Маланчук, секр.

☆ ☆ ☆

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1962:

НЮАРК, Н. Дж. — Побір місячних вкладок В-ва св. Ів. Хрестителя, Відд. 76, в год. 1:00 по пол., в Українській Централі, при 180 Вільям вулиці. Просимо прибути і вирівняти свої залеглі вкладки. Того ж дня буде вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу. — Ст. Мриглод, предс.; В. Салабун, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Збори Т-ва „Єдність", Відд. 163, в домі Горожан, 847 N. Franklin St., в год. 12:00 впол. Подається до відома членам, що на цих Зборах буде вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу. — На Річних Зборах перевибрано ту саму Управу, що була в минулому році. — С. Филяк, фін. секр.

ЦЕНТРАЛ ФОЛС, Р. Ай. — Місячні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 83, в год. 1:00 по полудні, при 59 Централ вул. — Подається до відома членам Відділу, що на Річних Зборах обрано Управу на 1962 рік в такому складі: Ю. Трінклер, предс.; С. Шевчук, заступник предс.; І. Данилюк, секр.; П. Гайдало, заст. секр.; С. Карпа, кас. Контр. Комісія: д-р О. Коропей, голова, С. Кручковський і Д. Воляньский, члени. Тростісти: п-ні д-р О. Коропей, І. Клеменчук і И. Капчишин.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Місячні Збори В-ва св. Николая, Відд. 104 о год. 2 по пол. в Народнім Домі при 760 Стоте Ст. На зборах вибір делеґата на Конвенцію УНС. Новий склад Управи УНС. На Річних Зборах вибрано нову Управу в складі: Михаіл Залвак — предсідник, Іван Козак — заст. предс., Гарасим Мисак — фін. секр., В. Матковскі — заст.; Контрольна Комісія: Ю. Литка, И. Шотт, Р. Станко. Сусп. опіка: І. Антопорович. І. Козак, В. Матковскі — репрезентант Відділу до Окр. Комітету. — М. Зилвак — предс., Г. Мисак — секр.

БРУКЛИН, Н. Й. (Савт). — Місячні Збори В-ва св. о. Миколая, Відд. 293, в год. 10 рано в церковній залі при 258—19 вул. На порядку нарад: 40-літній Ювилей В-ва; вибір делеґата на Конвенцію УНС. — Д. Ласевич, голова; В. Мизак, касир; М. Демидчук, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 251, відбудуться в залі церкви св. ап. Петра і Павла, при West 7th & College Ave., в год. 1:00 по пол. На порядку Зборів є вибір делеґатів і заступників на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — В. Козур.

БАЛТІМОРЕ, Мд. — Місячні Збори В-ва Пресв. Тройці, Відд. 320, в год. 2:00 по пол., в Укр. Горож. Клюбі, — 3101 O'Donnell St. Проситься всіх членів прибути на означений час та вирівняти свої вкладки. — І. Малко, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва „Сокіл", Відд. 336, в год. 1:00 по пол. — Подаємо склад Управи на 1962 рік: Г. Степанек, предс.; Г. Кисіль, кас. і фін. секр.; Т. Кальмук, рек. секр.; С. Постолюк, заст. предс. Контр. Комісія: Олена Степанек, П. Пенкалович. Делеґат до Злуч. Орг.: Г. Степанек, М. Савчак. Опікуни хворих: О. Степанек і К. Кисіль для жінок, Г. Степанек і Г. Кисіль для мужчин.

AMBRIDGE, Pa. — Місячні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 276, в год. 2:00 по пол. На порядку дня: вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу та інші важливі справи. — С. Іваницький, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні Збори В-ва св. І. Хрестителя, Відділ 292, в год. 1:30 по пол., в УНДомі. — Подаємо склад Управи Відділу на 1962 рік: П. Кізел, предс.; В. Терлецький, заст.; П. Федик, фін. секретар; О. Рудницький, рек. секр.; Т. Медвідь, кас.; доглядач хворих В. Василишин. Контр. Комісія: І. Демчина, М. Калинич, Д Сулима. Делеґати до УНДому: І. Терлецький, Сотник, М. Калинич.

MAYWOOD, N. J. — Місячні Збори Відд. 395, в год. 1:00 по пол., при 601 Maywood Ave. На порядку Зборів: вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. — Місячні Збори В-ва св. І. Хрестителя, Відд. 230, в год. 3:00 по пол., у своїй залі при 914 Franklin Ave. Просимо членів прибути на Збори з огляду на вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу. — На Річних Зборах мин. місяця вибрано нову Управу на 1962 рік в такому складі: М. Мартинишин, предс.; адв. М. Юрчишин, заступник предс.; П. Ліщак, секретар і касир. Контр. Комісія: М. Мушинський, Д. Войтович, І. Ліщак, О. Рибалт, секр. Клюбу, І. Вішка, кас. Клюбу, В. Бряц, завідатель Клюбу, І. Бряц, завідатель дому. — Місячні Збори відбуватимуться що місяця, в другу неділю по першім, в год. 3:00 по пол., в своїй залі.

МЕНВИЛ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, в год. 2:00 по пол., в домі Союзу — 10 Kolfax St., Raritan, N. J. Проситься всіх членів обов'язково прибути. — І. Гнідь, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Збори С-ва Рожд. Пресв. Богородиці, Від. 36, в год. 4:30 по пол. Проситься довгуючих членів вирівняти залеглі вкладки. — С. Гунька, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Збори Т-ва „Любов", Відд. 45, в год. 1:00 по пол. Тому, що на цих Зборах буде вибір делеґатів та їх заступників на 25-ту Конвенцію УНСоюзу, просимо членів численно явитися. — Управа.

ГЕМТРЕМК, Миш. — Місячні Збори Т-ва ім. М. Шашкевича, Відд. 94, в год. 2:00 по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу, при 2376 Ґрейлінґ вул. Проситься всіх членів прибути на ці Збори з огляду на вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 192, в год. 1:30 по пол., в УНДомі. В програмі Зборів буде вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — М. Політило, секр.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1962:

ПІТТСБУРҐ, Па. — Збори Відділу 53, в год. 12:00 впол., в приміщенні Укр. Допомогової Юнії, при 11-ій і Вінґгем вул. На порядку Зборів: вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — В. Сочко, секр.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. — Річні Збори Відд. 345, 15 хвилин по Службі Божій, у парафіяльній залі УПЦ св. Арх. Михаїла. — Управа.

КЛІФТОН, Н. Дж. — Загальні Збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 182, в год. 2:00 по пол., в залі укр. прав. церкви, при 45-47 Hope Ave., Пассейк, Н. Дж. Проситься всіх членів прибути на Збори, буде вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — М. Філь, секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Місячні Збори В-ва св. о. Миколая, Відд. 369, в год. 2:00 по пол., в церковній залі. На цих Зборах буде вибір делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — С. Деркач, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори В-ва св. Василія Великого, Відд. 364, в год. 2:00 по пол., в УНДомі, при 3161 Іст 93rd St. В програмі Зборів вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 334, в год. 1:00 по пол., в Укр. Домі, при 2253 14-та вул., в залі ч. 22. — Г. Демкович.

МАЯМІ, Флорида. — Збори 368 Відділу, в год. 5:00 по пол., в цілі вибору делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. Проситься про численну присутність. — А. Наконечна, предс., С. Маік, секр.

БОФФАЛО, Блек Рак. — Місячні збори В-ва Івана Хрестителя, Відд. 304 о год. 7-ій веч. На зборах вибір делеґата на Конвенцію УНС. — Стефан Залеський — предс.; Іван Грицковян — касир, Микола Гнатик — секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні Збори Т-ва ім. Івана Франка, Відд. 146 о год. 1 по пол. в Українсько - Американськім Осередку. В програмі нарад вибір делеґата на Конвенцію УНС. Вислід виборів на 1962 рік — Управа: Іван Підперигора — предсідник, Дмитро Фарлей — рек. секр., Володимир Гриньків — касир; Контрольна Комісія: Теодор Варан, Данило Липман, Михайло Маланюк. Дати зборів на цілий рік: 11-го лютого, 11-го березня, 15-го квітня, 3-го травня, 10-го червня, 15-го липня, 12-го серпня, 9-го вересня, 14-го жовтня, 11-го листопада, 9-го грудня. — Стефан Хомяк — фін. секр.

ШІКАҐО, Ілл. — Збори Т-ва „Доброї Волі", Відд. 22, зараз по закінченні Служби Божої год. 12, в церковній залі укр. кат. церкви св. Йосифа, при 5000 N. Cumberland Rd. — Г. Б. Олех, секр.

МОНЕССЕН, Па. — Місячні Збори В-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 338 о год. 1 по пол в УНДомі при 2-ій вул і 218 Скунмекер евню. На зборах вибір делеґата на Конвенцію УНС. — П. Янковський — секр.

МІКІСПОРТ, Па. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 132, в год. 11:30 перед пол. На порядку нарад вибір уряду на 1962 рік та вибір делеґата на Конвенцію УНС. Неприявні члени без важної причини будуть покарані сумою 1-го дол., урядник дол. 2.00. — М. Усик — предс., Ю. Несторович — касир, Д. Смерека секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 75, о год. 1 по пол. в залі УНДому при вул. Мартін. На зборах вибір делеґатів на Конвенцію УНС. — За Управу: С. Леськів — рек. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори В-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 102, о год. 12.30 вполудне в церковній залі при 2280 7-ма вул. На зборах вибір делеґатів на Конвенцію УНС. Склад Управи на 1962 рік: Іван Попович, предсідник; Михайло Молеський, заст. предс.; Николай Бобечко, фін. секр.; Василь Камінський, рек. секр.; Григорій Голубець, касир; Стефан Олексик, заступ. кас. Контрольна Комісія: Василь Кухта, Василь Жук, Володимир Паньків.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1962:

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 367, о год. 1.30 по пол. в церковній залі. На зборах вибір делеґатів на Конвенцію УНС. — Ю. Кушнір — голова, Т. Песко — касир, В. Попович — секр.

МОҐАНОЙ СИТІ, Па. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 305, о год. 11.30 пер. пол. На зборах вибір делеґата і його заступника на Конвенцію УНС. — М. Гентош — секр.

ВІНДСОР, Онт., Канада. — Річні Збори Відд. 341 о год. 2:30 по пол. в домівці УНО при 1033 Оттава вул. Порядок нарад: звіт Управи за 1961 р., вибір Управи на рік 1962, вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу, що відбудеться 21-го травня ц. р. в Ню Йорку. — Ів. Хрін, секр.

ГЕМПСТЕД, Конн. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 327, о год. 3 по пол., в програмі яких — вибір делеґата на Конвенцію УНС. На Річних Зборах, що відбулися 21-го січня 1962 року, вибрано новий Уряд Відділу на 1962 р. в такому складі: Михайло Керич, голова; Володимир Шпачинський, заст. гол.; Андронік Копистянський, фін. секр.; Зеня Зарицька, рек. секр.; Іван Плетеницький, касир. Контр. Комісія: Гілярій Зарицький, голова; члени: Юліян Маланчук, Василь Ґерула. Комісія Хворих: Юліян Маланчук, голова; члени: Василь Ґерула, Емілян Ільницький. Змінено час відбування місячних зборів: кожної другої неділі о год 3 по пол., а не о 8 веч., як було досі. — Уряд.

Посмертні згадки

АННА ВАРІЯН, членкиня 309 Відд. УНСоюзу в Сиґінав, Миш. померла в дні 26 грудня 1961 року проживши 73 роки. Покійна полишила у смутку трьох синів — Івана, Михайла і Люіса і одну дочку Гелену. Покійна походила з села Бахльова, повіт Лісько, Зах. Україна. Похоронні відправи відбулися 30 грудня м. р. з похоронного заведення та церкви Пресвятої Тройці в Сиґінав. Покійну поховано на цвинтарі Монт Олівет, при участі членів Відділу і парохіян. Вічна їй пам'ять.

П. Кобас, секр.

АННА КІЦЕНЬКО, довголітня членкиня В-ва св. Йосафата, 217 Відд. УНСоюзу в Рочестер, Н. Й., по довгій і тяжкій недузі упокоїлась в Бозі, дня 29 грудня 1961 р. Походила з села Путятинці, повіт Рогатин, Зах. Україна. Полишила в смутку мужа Данила, двох синів Івана і Володимира, одну доньку Софію М. Олексин, двох братів Николая Кісіля в Ню Гейвен, Конн. і Петра в Україні, п'ять внуків. Покійна належала до В-ва Йосафата, В-ва Николая, Укр.-Амер. Клюбу, Золотого Хреста і Союзу Українок ч. 6. Похорон відбувся 2 січня 1962 р. в церкві св. Йосафата, відтак при участі родини, членів і членькинь, тіло Покійної відпроваджено на цвинтар Голи Сепульхре Семетери. — Вічна їй пам'ять.

В. Колданський, секр.

СТЕПАН КОРДИЯК, довголітній член 155 Відд. УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж., помер дня 30 грудня 1961 р. Покійний народився 11 серпня 1888 р. в Малковичах, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Америки прибув двома наворотами, останньо в 1915 р. і за кожним приїздом вступав в члени УНСоюзу. Працював у Паблік Сервіс анд Гес Кампані аж до відходу на пенсію. Брав участь в громадському житті. Між іншим був секретарем Церковного Комітету при українській греко-кат. церкві та діяльним членом Т-ва св. Імени. Полишив в смутку доньки Анастасію Ферраро та Ірину Шпабель, сестри Пелагію Сеймен і Анну Берко та двоє внуків. Похорон відбувся дня 3 січня 1962 р. до місцевої греко-кат. Церкви, а звідти на цвинтар, при численній участи рідних, приятелів, земляків та союзовців. Вічна Йому пам'ять.

Відділовий Уряд

ТАРЗАН, ч. 4787. Тарзан ратує Джана.

Голодний крокодил залишив настрашеного Тоні, який єдиний вмів плисти в безпечне місце.

Але заалярмований мавполюд швидко кинувся у воду...

І з'явився перед плазуном, поки його широко отворені щелепи могли вхопити Джана.